

Araştırma makalesi / Research article • DOI: 10.48071/sbuhemsirelik.1278381

Hemşirelik Öğrencilerinin Problem Çözme Becerileri ve Kanıta Dayalı Uygulamaya İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi

The Determination of Nursing Students' Problem-Solving Skills and Attitudes Towards Evidence-Based Practice

Berrin PAZAR¹ , Kadriye DEMİR¹

Yazarların ORCID numaraları / ORCID IDs of the authors:
B.P. 0000-0002-8902-9429; K.D. 0000-0002-7064-5432

¹Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara.

Sorumlu yazar / Corresponding author: Berrin PAZAR,
E-posta: berrin.pazar@lokmanhekim.edu.tr

Geliş tarihi / Date of receipt: 06.04.2023

Kabul tarihi / Date of acceptance: 07.09.2023

Atf / Citation: Pazar, B., ve Demir, K. (2023). Hemşirelik öğrencilerinin problem çözme becerileri ve kanıta dayalı uygulamaya ilişkin tutumlarının belirlenmesi. *SBÜ Hemşirelik Dergisi*, 5(3), 219-226. doi:10.48071/sbuhemsirelik.1278381

ÖZ

Giriş: Problem çözme becerisine sahip ve kanıta dayalı uygulamalara ilişkin olumlu tutum sağlayan hemşirelerin hastalara verilen bakımın kalitesini artırdığı bilinmektedir.

Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin problem çözme becerileri ve kanıta dayalı uygulamalar ile ilgili tutumlarını belirlemek amacıyla planlandı.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak yapılan çalışma, Kasım 2021 - Şubat 2022 tarihinde Ankara'daki bir vakıf üniversitesinde öğrenim gören 132 öğrencinin katılımıyla gerçekleştirildi. Veriler, Tanıtıcı Bilgi Formu, Problem Çözme Envanteri ve Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği ile toplandı. İki bağımsız grup arasındaki fark bağımsız örneklem t testi, ikiden fazla bağımsız grup arasındaki fark ise tek yönlü varyans analizi ile değerlendirildi.

Bulgular: Katılımcıların %88,6'sı kadın olup, yaş ortalaması 21,74 ± 1,58 yıldır. Öğrencilerin Problem Çözme Envanteri puan ortalaması 101,19 ± 18,12 iken Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği puanlarının ortalaması ise 50,04 ± 7,80'dir. Problem Çözme Envanteri puanları ile Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı zayıf düzeyde pozitif yönlü ilişki bulundu ($r = 0,315, p < 0,05$).

Sonuç: Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumlarının ve problem çözme becerilerinin iyi düzeyde olduğu görüldü. Kanıta dayalı uygulamalara yönelik olumlu tutum içerisinde olanların problem çözme becerisi açısından kendilerini yetersiz hissettikleri tespit edildi. Bu sonuçlar doğrultusunda eğitim kurumlarının öğrencilerin problem çözme becerilerini ve kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumlarını geliştiren stratejileri uygulaması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri; kanıta dayalı hemşirelik; problem çözme; tutum.

ABSTRACT

Introduction: Nurses with problem-solving skills and positive attitudes towards evidence-based practices was known to increase the quality of care given to patients.

Aim: To determine nursing students' problem-solving skills and attitudes towards evidence-based practices.

Method: The descriptive study was conducted with 132 students studying at a foundation university in Ankara between November 2021-February 2022. The data were collected using the Descriptive Information Form, Problem-Solving Inventory and the Scale of Attitudes Towards Evidence-Based Nursing. The difference between two independent groups were analyzed by independent sample t test and the difference between more than two independent groups were analyzed by one-way analysis of variance.

Results: In the study, 88.6% of the participants were female and the mean age was 21.74 ± 1.58 years. The mean score of the Problem Solving Inventory was 101.19 ± 18.12 and the mean score of the Attitude Toward Evidence-Based Nursing Scale was 50.04 ± 7.80. A statistically significant, moderate positive correlation was found between the scores of the Problem-Solving Inventory and the scores of the Scale of Attitudes Toward Evidence-Based Nursing ($r = 0.315; p < 0.05$).

Conclusion: In this study, nursing students' attitudes towards evidence-based nursing and problem-solving skills were seen to be at a good level. The students with positive attitudes towards evidence-based practices were determined to feel inadequate regarding problem-solving skills. In line with these results, it is recommended that educational institutions implement strategies to improve students' problem-solving skills and attitudes towards evidence-based nursing.

Keywords: Attitude; evidence-based nursing; nursing students; problem solving.

Bu eser, Creative Commons Atif-Gayri Ticari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.

Giriş

Problem çözme, hemşireler ve hemşirelik öğrencileri için hastalara güvenli ve etkili bakımı planlama ve sağlamada, bireyin/toplumun sağlığını koruma, geliştirme ve yaşam kalitesini artırmada önemli bir yetenektir (Kim, Song, Lindquist ve Kang, 2016). Hemşirelerin problem çözme becerilerini artırmaları, bilime dayalı, güncel gelişmeleri takip etmesine ve girişimlerini kanıt temelli olarak uygulanmasına katkı sağlamaktadır (Martin, Potocnik ve Fras, 2017). Problem çözme öğrencilerin yeni bilgileri nasıl konumlandıracaklarını, başkalarıyla iş birliği içinde çalışmayı ve problemlere pratik çözümler bulmayı öğrenmelerini gerektiren bir yöntemdir. Aynı zamanda problem çözme öğrencilere bir durumu veya sorunu eleştirel olarak analiz etmeyi, hangi bilgilerin gerekli olduğunu belirlemeyi, uygun kaynakları aramayı ve bir çözüm yaratmayı öğretir. Bu beceriler kanıta dayalı uygulamayı klinik deneyimlere dahil etmek için ihtiyaç duyulan başlangıç becerileridir (Visconti, 2010).

Kanıta dayalı uygulama, iyi tasarlanmış çalışmaların sonuçlarından çıkarılan en iyi kanıtları, hastanın tercihleri ve değerleri ile bir klinisyenin uzmanlığını birleştiren ve hasta verilerinden toplanan dahili kanıtları içeren, sağlık hizmeti sunumuna yönelik yaşam boyu problem çözme yaklaşımı olarak tanımlanmaktadır (Amit-Aharon, Melnikov ve Warshawski, 2020). Kanıta dayalı uygulama tüm sağlık çalışanları için yüksek kaliteli ve güvenli uygulama için temel yeterliliklerden biri olarak kabul edilmektedir (Park, Jeong, Lee ve Cullen, 2020). Kanıta dayalı uygulama yalnızca sağlık hizmetlerinin kalitesini artırmakla kalmaz, aynı zamanda bilimsel kanıtlara dayalı hasta merkezli bakım için ideal bir standart sunar ve hasta sonuçlarını iyileştirmek için önemli bir araçtır (Amit-Aharon ve ark., 2020). Sağlık sektöründe kanıta dayalı uygulamaya yönelik talepler kanıta dayalı uygulamanın sağlık hizmetleri profesyonelleri için temel bir yeterlilik olarak dahil edilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu talebe yanıt olarak artan sayıda lisans ve lisansüstü hemşirelik programları müfredatlarının tamamında kanıta dayalı uygulamaya yer vermiştir (Park ve ark., 2020). Hemşirelik eğitimi hemşirelik öğrencilerinde kanıta dayalı uygulama yeterliliğinin kazanılmasında hayati bir rol oynar (Ryan, 2016). Literatürde hemşirelik öğrencilerinin kanıta dayalı uygulamaya yönelik olumlu tutumlara sahip oldukları, bununla birlikte genellikle bunu bağımsız olarak uygulayacak güven, bilgi ve becerilerden yoksun oldukları saptanmıştır (Zhang, Zeng, Chen ve Li, 2012; Leach, Hofmeyer ve Bobridge, 2016; Ryan, 2016). Öğrenciler kanıta dayalı uygulamaya ilişkin yetersiz bilgilerine rağmen çoğu kanıta dayalı uygulamanın hemşirelik bakımının kalitesini büyük ölçüde etkilediği ve artırdığı konusunda hemfikirlerdir (Andre, Aune ve Braend, 2016). Hemşirelik öğrencilerini araştırma kanıtlarını ve ilgili klinik uygulamayı sorgulamak üzere donatmak klinik ortamda çalışırken inceleme pratiğinde güven oluşturacaktır (Disler, White, Franklin, Armari ve Jackson, 2019). Kanıta dayalı uygulamaları kullanma becerilerini ve hemşirelik bakımında kanıta dayalı uygulamaları kullanma durumunu artırmak için çeşitli stratejiler tanımlanmıştır. Bunlar arasında, problem çözme becerileri, kanıta dayalı uygulama dersleri, küçük grup tartışmaları, dergi kulüpleri, bilgisayar oturumları ve kanıta dayalı uygulamalara ilişkin ödevler yer almaktadır (Zhang ve ark., 2012; Zelenikova, Beach, Ren, Wolff ve Sherwood, 2014; Andre ve ark., 2016; Ruzafa-Martinez, Lopez-Iborra, Armero Barranco

ve Ramos-Morcillo, 2016). Aynı zamanda kanıta dayalı uygulama dersinin eğitim öğretim müfredatına eklenmesi önerilmektedir (Cardoso ve ark., 2021).

Amaç

Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin problem çözme becerileri ve kanıta dayalı uygulamalar ile ilgili tutumlarını belirlemek amacıyla gerçekleştirildi.

Yöntem

Araştırmanın Tasarımı

Araştırma tanımlayıcı olarak yapıldı.

Araştırmanın Yapıldığı Yer

Araştırma Ankara'daki bir vakıf üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde 2021 - 2022 Güz döneminde öğrenim gören öğrenciler ile Kasım 2021 - Şubat 2022 tarihlerinde yapıldı. Araştırmanın yapıldığı üniversitede müfredat programına göre güz döneminde 2. sınıf öğrencileri Araştırma Dersi ve 4. sınıf öğrencileri Hemşirelikte Kanıta Dayalı Uygulamalar Dersi almaktadır. Söz konusu dersler zorunlu olup tüm öğrenciler tarafından alınmaktadır. Araştırma dersi kapsamında kanıta dayalı uygulamalara yer verilmemektedir.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini vakıf üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü 1., 2., 3. ve 4. sınıf öğrencileri oluşturdu (N = 155). Araştırmada örneklem hesabı yapılmamış olup evrene ulaşılması hedeflendi. Araştırmaya 132 öğrenci gönüllü olarak katılmış olup araştırmanın örneklemi oluşturdu (n = 132).

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Problem Çözme Envanteri ve Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği ile toplandı.

Tanıtıcı Bilgi Formu: Araştırmacılar tarafından literatür verileri doğrultusunda hazırlanan form yaş, cinsiyet, sınıf durumları vb. bilgiler ve kanıta dayalı uygulamalarla ilgili ifadelerin yer aldığı sorulardan oluşmaktadır (Ancel 2016; Cruz ve ark., 2016).

Problem Çözme Envanteri: Envanter 1982 yılında Heppner ve Petersen tarafından geliştirilmiştir (Heppner ve Petersen, 1982). Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği Taylan (1990) ve Sahin, Sahin ve Heppner (1993) tarafından yapılmıştır. Ölçek; problem çözme güveni, yaklaşım-kaçınma ve kişisel kontrolünü sürdürme yeteneği olarak üç alt boyuttan oluşmuştur. Ölçek 35 maddeden oluşmaktadır ve altılı likert tipte olup "1" her zaman böyle davranıyorum, "6" hiçbir zaman böyle davranmıyorum şeklinde puanlanmaktadır. Puan hesaplamasında 9., 22. ve 29. maddeler yer almaz. Ölçeğin, 1., 2., 3., 4., 11., 13., 14., 15., 17., 21., 25., 26., 30. ve 34. maddeleri ters puanlanmaktadır. Ölçek puanlanmasından en az 32, en fazla 192 puan alınmaktadır. Alınan puanın yüksek olması problem çözme becerisi açısından bireyin kendini yetersiz hissettiğini göstermektedir. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach alfa güvenilirlik kat sayısı 0,90 olarak bulundu. Ayrıca ölçeğin problem çözme güveni, yaklaşım-kaçınma, kişisel kontrol ile ilgili duygular alt boyutlarının Cronbach alfa güvenilirlik kat sayısı sırasıyla 0,850, 0,786, 0,624 olarak bulundu.

Kanıta Dayalı Hemşireliğe (KDH) Yönelik Tutum Ölçeği: Ruza-

fa-Martinez, López-Iborra ve Madrigal-Torres (2011) tarafından geliştirilen ölçeğin Türkçe'ye uyarlaması Ayhan, Kocaman ve Bektaş (2015) tarafından yapılmıştır. Ölçek 15 madde ve üç alt boyuttan (inanç ve beklentiler, kanıta dayalı uygulama (KDU) niyeti, KDH ile ilgili duygular) oluşmaktadır. Ölçeğin 1., 2., 5., 7., 9., 11., 13. ve 14. maddeleri olumlu, 3., 4., 6., 8., 10., 12. ve 15. maddeleri olumsuz tutum ifadelerini oluşturmaktadır. Ölçek beşli likert tipte olup, 1 = hiç katılmıyorum, 5 = tamamen katılıyorum şeklinde puanlanmaktadır. Ölçekten en az 15, en fazla 75 puan alınabilir. Alınan puanın yüksek olması kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumun olumlu olduğunu gösterir. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach alfa güvenilirlik kat sayısı 0,706 olarak bulundu. Ayrıca ölçeğin inanç ve beklentiler, KDU niyeti, KDH ile ilgili duygular alt boyutlarının Cronbach alfa güvenilirlik kat sayısı sırasıyla 0,92, 0,75, 0,89 olarak bulundu.

Araştırmanın Etik Yönü

Araştırmaya başlamadan önce Lokman Hekim Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan onay alındı (Tarih: 18/10/2021 ve Sayı No: 2021/129). Araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden yazılı onam alındı. Araştırmada Helsinki Bildirgesi kurallarına uyuldu.

Verilerin Toplanması

Veriler 2021 - 2022 Eğitim - Öğretim Yılı Güz döneminin sonunda, öğrenciler araştırma ve hemşirelikte kanıta dayalı uygulamalar dersini tamamladıktan sonra "Google Formlar" aracılığı ile çevrimiçi olarak toplandı. Araştırmacılar tarafından hazırlanan Google Formlar erişim bağlantısı öğrencilere e-posta ile gönderilerek cevaplandırılmaları istendi.

Verilerin Değerlendirilmesi

Veriler SPSS 26.0 (Statistical Package for Social Science) programında değerlendirildi. Kategorik değişkenler için sayı, yüzde, sayısal değişkenler için ortalama, standart sapma, minimum, maksimum değerleri verildi. Sayısal değişkenlerin normallik varsayımları için çarpıklık ve basıklık katsayıları incelendi ve katsayıların $\pm 1,5$ aralığında olması nedeniyle değişkenlerin normal dağıldığı görüldü. Bu nedenle çalışmada parametrik olan istatistiksel yöntemlerden yararlanıldı. İki bağımsız sayısal değişken arasındaki ilişkiler Pearson Korelasyon katsayısı ile yorumlandı. İki bağımsız grup arasındaki farklılıklara Bağımsız Örneklem T Testi, ikiden fazla bağımsız grup arasındaki farklılıklara ise Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ile bakıldı. Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) sonucunda farklılık çıkması durumunda farklılığın kaynaklandığı grup Tukey Çoklu Karşılaştırma Testi ile tespit edildi. Analizlerde istatistiksel anlamlılık $p < 0,05$ düzeyinde yorumlandı.

Bulgular

Öğrencilerin yaş ortalaması $21,74 \pm 1,58$ yıl olup %88,6'sı kadındır. Öğrencilerin %31,8'inin 2. sınıf, %74,2'sinin Anadolu Lisesi mezunu, %2,3'ünün hemşire olarak çalıştığı, %47'sinin Hemşirelikte Araştırma Dersi aldığı ve %36,4'ünün araştırma etkinliğine katıldığı belirlendi. Öğrencilerin 39,6'sı araştırma planladığını ve araştırmada katılımcı olarak görev aldığını ifade etti. Öğrencilerin %22,7'sinin hemşirelikle ilgili bilimsel toplantıya katıldığı, %1,5'inin hemşirelik dergisine abone olduğu, %52,3'ünün hemşirelik araştırmalarının yayınlandığı dergileri hiç okumadığı, %70,5'inin araştırma yapmaya istekli ve mezuniyet sonrası araş-

tırma yöntemlerine yönelik eğitim alma düşüncesinin olduğu, %64,4'ünün hemşirelik alanındaki yeni araştırma ve gelişmeleri meslektaşları/arkadaşları ile paylaştığı, %50'sinin kanıta dayalı hemşireliğin tanımını bildiği, %37,9'unun hemşirelik yönetmeliğinde kanıta dayalı uygulamalara yer verildiğini bildiği, %25,8'inin hemşirelik alanında yapılmış bir araştırmanın bulgusunun pratikte kullanımı ile kanıta dayalı araştırma bulgularının kullanımının aynı şeyi ifade etmediğini bildiği, %65,9'unun hemşirelik eğitimine

Tablo 1: Hemşirelik Öğrencilerinin Tanıtıcı Özelliklerinin ve Kanıta Dayalı Hemşirelik Tanımlarına İlişkin Bazı Özelliklerinin Dağılımı

Özellikler	Ort \pm SS	n	%
Yaş (yıl)	21,74 \pm 1,58		
Cinsiyet			
Kadın		117	88,60
Erkek		15	11,40
Sınıf			
1. sınıf		35	26,50
2. sınıf		42	31,80
3. sınıf		34	25,80
4. sınıf		21	15,90
Mezun olunan okul			
Sağlık meslek lisesi		16	12,10
Anadolu lisesi		98	74,20
Düz lise		4	3,00
Diğer		14	10,60
Hemşire olarak çalışma			
Evet		3	2,30
Hayır		129	97,70
Hemşirelikte araştırma dersi alma			
Evet		70	53,00
Hayır		62	47,00
Bugüne kadar herhangi bir araştırma etkinliğine katılma			
Evet		48	36,40
Hayır		84	63,60
Araştırma etkinliği türü*			
Planlama		19	39,60
Uygulama		17	35,40
Bildiri olarak sunma		15	31,30
Anket formu doldurma		19	39,60
Bir başkasının araştırmasının verilerini toplama		15	31,30
Hemşirelik alanında bilimsel toplantıya katılma			
Evet		30	22,70
Hayır		102	77,30
Hemşirelik dergisine abone olma			
Evet		2	1,50
Hayır		130	98,50

Ort: Ortalama; SS: Standart Sapma; *Soruda katılımcılar birden fazla seçenek işaretleyebilmiştir.

Tablo 1 (devamı): Hemşirelik Öğrencilerinin Tanıtıcı Özelliklerinin ve Kanıta Dayalı Hemşirelik Tanımlarına İlişkin Bazı Özelliklerinin Dağılımı

Özellikler	n	%
Hemşirelik araştırmalarının yayınlandığı dergileri okuma sıklığı		
Okumuyorum	69	52,30
Yılda bir	32	24,20
Üç ayda bir	22	16,70
Ayda bir	9	6,80
Hemşirelik araştırması yapma isteği		
Evet	93	70,50
Hayır	39	29,50
Mezuniyet sonrası araştırma yöntemlerine yönelik eğitim alma düşüncesi		
Evet	93	70,50
Hayır	39	29,50
Hemşirelik Alanındaki Güncel Gelişmeleri Meslektaşları/Arkadaşları ile Paylaşma		
Evet	85	64,40
Hayır	47	35,60
Kanıta dayalı hemşirelik tanımını bilme		
Evet	66	50,00
Hayır	66	50,00
Hemşirelik yönetmeliğinde kanıta dayalı uygulamalara yer verilme durumu		
Evet	50	37,90
Hayır	6	4,50
Bilmiyorum	76	57,60
Araştırma sonuçlarının kullanılması ile kanıta dayalı uygulamaya yönelik araştırma sonuçlarının kullanılması aynı şeydir		
Evet	29	22,00
Hayır	34	25,80
Bilmiyorum	69	52,30
Kanıta dayalı uygulamaların kullanılmasında hemşirelik eğitiminin önemi vardır		
Evet	87	65,90
Hayır	5	3,80
Fikrim yok	40	30,30
Kanıta dayalı uygulamalar yararlıdır		
Evet	90	68,20
Hayır	4	3,00
Fikrim yok	38	28,80
Kanıta temelli araştırma bulguları girişimlerde kullandığında hasta bakım kalitesi artar		
Evet	90	68,20
Hayır	4	3,00
Fikrim yok	38	28,80
Hemşirelik uygulamaları kanıta dayandırılmalıdır		
Evet	98	74,20
Hayır	4	3,00
Fikrim yok	30	22,70

Ort: Ortalama; SS: Standart Sapma *Soruda katılımcılar birden fazla seçenek işaretleyebilmiştir.

Tablo 2: Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum ve Problem Çözme Ölçek Toplam Puanları ve Alt Boyut Puan Ortalamaları

	Ort	SS	Min	Maks
Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği	50,04	7,80	20	75
İnanç ve Beklentiler	28,95	5,83	8	35
KDU niyeti	11,73	3,04	4	20
KDH ile ilgili duygular	9,36	4,80	4	20
Problem Çözme Ölçeği	101,19	18,12	50	160
Problem çözme güveni	33,82	7,69	16	55
Yaklaşma-kaçınma	50,55	9,21	28	80
Kişisel kontrol	16,83	3,43	6	25

Ort: Ortalama; SS: Standart Sapma; Min: Minimum; Maks: Maksimum; KDU: Kanıta Dayalı Uygulama; KDH: Kanıta Dayalı Hemşirelik

yeterli önemin verilmesinin kanıta dayalı uygulamalar kullanımı üzerinde önemli bir etki yaratacağını düşündüğü, %68,2'sinin kanıta dayalı uygulamaların yararlarına ve kanıt temelli araştırma bulgularının uygulamalarda kullanımı ile hemşirelik bakım kalitesinin artacağına, %74,2'sinin ise hemşirelik uygulamalarının kanıta dayandırılması gerektiğine inandığı belirlendi (Tablo 1). Öğrencilerin kanıta dayalı uygulamaların yararlarına ait ifadeleri incelendiğinde; %83,3'ü hemşirelere kılavuz olur, %84,8'i profesyonelleşmeye katkıda bulunur, %80,3'ü hasta bakım sonuçlarını iyileştirir, %84,1'i bakımın kalitesinin artmasını sağlar demiştir.

Öğrencilerin Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği puanlarının ortalaması 50,04 ± 7,80'dir. Ölçeğin alt boyut ortalamaları ise; inanç ve beklentiler alt boyutunun puan ortalaması 28,95 ± 5,83, KDU niyeti alt boyutunun 11,73 ± 3,04 ve KDH ile ilgili duygular alt boyutunun ise 9,36 ± 4,80'dir. Problem Çözme Ölçeği puan ortalaması ise 101,19 ± 18,12'dir. Problem çözme güveni alt boyutunun puan ortalaması 33,82 ± 7,69, yaklaşma-kaçınma alt boyutunun 50,55 ± 9,21 ve kişisel kontrol alt boyutunun puan ortalaması 16,83 ± 3,43 olarak bulundu (Tablo 2).

Problem Çözme Ölçeği puanları ile Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı zayıf düzeyde pozitif yönlü ilişki bulundu ($r = 0,315, p = 0,001$). Problem Çözme Ölçeği puanları ile Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği alt boyutlarından KDU niyeti ve KDH ile ilgili duygular puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı zayıf düzeyde pozitif yönlü ilişki bulundu ($r = 0,302, p = 0,001; r = 0,343, p = 0,001$). Problem Çözme Ölçeği alt boyutundan problem çözme güveni puanları ile Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı zayıf düzeyde pozitif yönlü ($r = 0,272, p = 0,002$), problem çözme güveni puanları ile Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği alt boyutlarından KDU niyeti ve KDH ile ilgili duygular puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı zayıf düzeyde pozitif yönlü ilişki bulundu ($r = 0,300, p = 0,001; r = 0,363, p = 0,001$). Problem Çözme Ölçeği alt boyutu yaklaşma-kaçınma puanları ile Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği ve alt boyutlarından KDU niyeti ve KDH ile ilgili duygular puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı zayıf düzeyde pozitif yönlü ilişki bulundu ($r = 0,331, p = 0,001; r = 0,309, p = 0,001; r = 0,321,$

Tablo 3: Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum ve Problem Çözme Ölçekleri Aralarındaki İlişki

		Problem Çözme Ölçeği	Problem çözme güveni	Yaklaşma-kaçınma	Kişisel kontrol
Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği	r ^t	0,315	0,272	0,331	0,166
	p	0,001*	0,002*	0,001*	0,057
İnanç ve beklentiler	r ^t	-0,018	-0,091	0,017	0,064
	p	0,837	0,297	0,850	0,463
KDU niyeti	r ^t	0,302	0,300	0,309	0,09
	p	0,001*	0,001*	0,001*	0,305
KDH ile ilgili duygular	r ^t	0,343	0,363	0,321	0,134
	p	0,001*	0,001*	0,001*	0,125

KDU: Kanıta Dayalı Uygulama; KDH: Kanıta Dayalı Hemşirelik; ^t: Pearson Korelasyon; *p < 0,05

p = 0,001). Ölçek puan ortaları ile diğer alt boyutlar arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmadı (p > 0,05) (Tablo 3).

Tanıtıcı özelliklere göre Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği ve Problem Çözme Puanları arasındaki ilişki Tablo 4'te verildi. Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği puanlarının herhangi bir hemşirelik bilimsel toplantısına katılma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği görüldü (p < 0,05). Buna göre herhangi bir hemşirelik bilimsel toplantısına katılmayan kişilerin Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği puanları (50,91 ± 7,76) herhangi bir hemşirelik bilimsel toplantısına katılan kişilerden (47,07 ± 7,31) istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazladır (t = -2,417, p < 0,05). Problem Çözme Ölçeği puanlarının yaş, hemşirelikte araştırma dersi alma, herhangi bir araştırma etkinliğine katılma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlendi (p < 0,05). Buna göre 22-28 yaş grubundaki kişilerin Problem Çözme Ölçeği puanları (104,65 ± 19,87) 19-21 yaş grubundakilerden (97,16 ± 15,04) istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksektir (t = -2,408, p < 0,05). Hemşirelikte araştırma dersi almayan kişilerin Problem Çözme Ölçeği puanları (104,19 ± 20,25) hemşirelikte araştırma dersi alan kişilerden (97,81 ± 14,83) istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazladır (t = -2,080, p < 0,05). Herhangi bir araştırma etkinliğine katılan kişilerin Problem Çözme Ölçeği puanları (105,71 ± 20,62) herhangi bir araştırma etkinliğine katılmayan kişilerden (98,61 ± 16,10) istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazladır (t = 2,055, p = 0,043). Katılımcıların ölçek puanları ile diğer tanıtıcı özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadı (p > 0,05) (Tablo 4).

Tartışma

Öğrencilerin problem çözme becerilerinin ve kanıta dayalı uygulamalar ile ilgili tutumlarının belirlenmesine yönelik yapılan çalışmada, öğrencilerin çoğunun bugüne kadar hemşirelikle ilgili bilimsel toplantıya ve araştırmaya katılmadığı ancak araştırma ve kanıta dayalı uygulamalara ilişkin farkındalıklarının olduğu tespit edildi. Cruz ve arkadaşları (2016)'nın çalışmasında öğrencilerin kanıta dayalı uygulamalara ilişkin farkındalıklarının yüksek olduğu saptanmıştır. Adams (2009)'ın çalışmasında öğrencilerin kanıta dayalı uygulamayı önemli buldukları belirtilmiştir. Ryan (2016)'ın

Tablo 4: Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum ve Problem Çözme Ölçeği Puanlarının Bazı Tanıtıcı Özelliklere Göre Karşılaştırılması

	Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği	Problem Çözme Ölçeği
	Ort ± SS	Ort ± SS
Cinsiyet		
Kadın	50,15 ± 7,93	100,99 ± 18,43
Erkek	49,20 ± 6,90	102,73 ± 15,99
t ^t	0,441	-0,349
p	0,660	0,727
Yaş		
19 - 21 yaş	49,25 ± 6,28	97,16 ± 15,04
22 - 28 yaş	50,72 ± 8,89	104,65 ± 19,87
t ^t	-1,082	-2,408
p	0,281	0,017*
Sınıf		
1. sınıf	51,31 ± 7,69	105,49 ± 17,43
2. sınıf	50,50 ± 10,32	103,86 ± 24,90
3. sınıf	48,94 ± 6,26	97,12 ± 11,74
4. sınıf	48,76 ± 2,84	95,29 ± 4,99
F ⁺	0,769	2,343
p	0,513	0,076
Mezun olunan okul		
Sağlık meslek lisesi	49,81 ± 6,28	100,19 ± 13,07
Anadolu lisesi	49,87 ± 7,80	101,59 ± 18,55
Düz lise/diğer	51,17 ± 9,24	99,89 ± 20,33
F ⁺	0,216	0,094
p	0,806	0,911
Hemşirelikte araştırma dersi alma		
Evet	48,68 ± 6,88	97,81 ± 14,83
Hayır	51,24 ± 8,40	104,19 ± 20,25
t ^t	-1,928	-2,080
p	0,056	0,040*
Hemşirelikte kanıt dersi alma		
Evet	48,08 ± 11,96	103,25 ± 26,28
Hayır	50,23 ± 7,30	100,98 ± 17,24
t ^t	-0,910	0,412
p	0,365	0,681
Herhangi bir araştırma etkinliğine katılma		
Evet	49,98 ± 9,42	105,71 ± 20,62
Hayır	50,07 ± 6,76	98,61 ± 16,10
t ^t	-0,065	2,055
p	0,948	0,043*

^t: Bağımsız Örneklem T Testi; ⁺F:Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA); *p < 0,05

Tablo 4: (devamı) Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum ve Problem Çözme Ölçeği Puanlarının Bazı Tanıtıcı Özelliklere Göre Karşılaştırılması

	Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği	Problem Çözme Ölçeği
	Ort ± SS	Ort ± SS
Herhangi bir hemşirelik bilimsel toplantısına katılma		
Evet	47,07 ± 7,31	99,83 ± 18,55
Hayır	50,91 ± 7,76	101,59 ± 18,07
t [†]	-2,417	-0,465
p	0,017*	0,643
Hemşirelik araştırmalarının yayınlandığı dergileri okuma sıklığı		
Okumuyorum	48,94 ± 7,63	102,01 ± 18,40
Yılda bir	51,56 ± 8,78	102,09 ± 18,72
Üç ayda bir/Ayda Bir	50,90 ± 6,93	98,42 ± 17,16
F [‡]	1,494	0,470
p	0,228	0,626
Hemşirelik araştırması yapma isteği		
Evet	49,31 ± 7,18	100,76 ± 17,02
Hayır	51,77 ± 8,97	102,21 ± 20,72
t [†]	-1,663	-0,416
p	0,099	0,678
Mezuniyet sonrası araştırma yöntemlerine yönelik eğitim alma düşüncesi		
Evet	49,56 ± 7,51	100,59 ± 17,14
Hayır	51,18 ± 8,44	102,62 ± 20,44
t [†]	-1,090	-0,584
p	0,278	0,560
Hemşirelik alanındaki güncel gelişmeleri meslektaşları/ arkadaşları ile paylaşma		
Evet	49,65 ± 7,35	101,35 ± 18,80
Hayır	50,74 ± 8,59	100,89 ± 17,03
t [†]	-0,773	0,139
p	0,441	0,890

†t: Bağımsız Örneklem T Testi; ‡F:Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA);

*p < 0,05

çalışmasında kanıta dayalı uygulamalara karşı hemşirelerin ve öğrencilerin olumlu bir tutuma sahip olduğu gösterilmiştir. Alkhatib, Ibrahim, Ameenuddin ve Ibrahim (2021)'in hemşirelerle yaptığı çalışmada ise hemşirelerin çoğunluğunun kanıta dayalı uygulama hakkında bilgi sahibi olduğu gösterilmiştir. Bu veriler doğrultusunda öğrencilerin kanıta dayalı uygulamaların kullanılmasının yararlarına inandığı ancak kanıta dayalı uygulamaları bakıma nasıl yansıtacaklarını bilmedikleri söylenebilir. Nickerson ve Thurkettle (2013)'in çalışmasında üniversite çağındaki öğrencilerin bilişsel becerilere sahip olmayabileceklerinin varsayıldığı bildirmiştir. Bu nedenle hemşirelik öğrencilerinin bilgiyi yeterince yargılayamayacakları, yansıtamayacakları veya eleştiremeyecekleri ve bunu uygulama ile takip edemeyecekleri görüşünü desteklemektedir. Bu veriler doğrultusunda akademisyenlerin bilişsel olgunluğa izin verebilecek lisansüstü derslerine kanıta dayalı uygulamayı çevreleyen konuları dahil etmesi, kanıta dayalı uygulama kültürünü oluşturmak için üniversite ve hastane iş birliği ile öğrencilere yeterli ve uygun desteği sağlayan mentörlük ve rehberlik yapmanın önemi üzerinde durulması önerilmektedir.

Öğrencilerin Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği puanları ortalaması 50,04 ± 7,80 olup KDU'ya karşı olumlu tutumlar sergiledikleri saptandı. Himmet (2021)'in cerrahi hemşireleriyle, Heydari, Mazlom, Ranjbar ve Scurlock-Evans (2014)'in hemşireler ve ebelerle, Karki ve arkadaşları (2015)'nin hemşirelerle ve hemşirelik öğrencileriyle yaptıkları çalışmalarda da bulgularımıza paralel olarak KDU'ya yönelik orta düzeyde olumlu tutumlar bildirilmiştir. Çalışmaya katılan öğrencilerin Problem Çözme Envanteri puanının orta düzeyde olduğu söylenebilir. Feizi Konjini, Fadakar Soghe, Chehrzad ve Kazemnejad- Leili (2016)'nin, Choi, Lindquist ve Song'un (2014), Beşer ve Kissal'ın (2009), Ancel'in (2016), Körpe ve Demir'in (2018) çalışmalarında da çalışma sonuçlarımıza benzer şekilde hemşire öğrencilerin problem çözme becerilerinin orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda öğrencilerin kanıta dayalı uygulama tutumlarının ve problem çözme becerilerinin geliştirilmesi gerektiği düşünülmektedir. Kanıta dayalı uygulamanın önündeki engeller ve kolaylaştırıcılar hakkında çalışmalar yapılması, bu müdahalelerin geliştirilmesine ve uygulanmasına rehberlik etmesi açısından faydalı olacaktır (Cardoso ve ark., 2021). Yapılandırılmış bir eğitim programının problem çözme becerilerini artırdığı belirtilmiş olup, öğrencilerin eğitim müfredatlarına problem çözme becerilerinin eklenmesi, eğitim kurumlarının öğrencilerin problem çözme becerilerini geliştiren stratejileri uygulaması önerilmektedir (Ancel, 2016).

Öğrencilerin problem çözme becerileri ile kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumları arasında zayıf düzeyde pozitif yönlü anlamlı ilişki saptanmıştır. Kanıta dayalı uygulamalara yönelik olumlu tutum içerisinde olanların problem çözme becerisi açısından kendilerini yetersiz hissettikleri tespit edilmiştir. Çalışma bulgusunun aksine Yıldırım Keskin ve Şentürk'ün (2020) çalışmasında ise öğrencilerin problem çözme becerileri ile kanıta dayalı hemşirelik konusunda bilgi, tutum ve davranışları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir. Durmuş, Gerçek ve Çiftçi'nin (2017) çalışmasında hemşirelerin problem çözme becerilerinin kanıta dayalı tutum algılarını etkilediği belirlenmiştir. Bu veriler doğrultusunda öğrencilerin mesleğe başlamadan önce orta düzey olan kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumları ve problem çözme becerilerinin geliştirilmesi, meslek yaşamı boyunca bu konularda hizmet içi eğitim programlarına katılması gerektiği düşünülmektedir.

Öğrencilerden bilimsel hemşirelik toplantısına katılmayanların Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği ortalamaları daha fazladır. Öğrenciler her ne kadar bilimsel toplantıya katılmamış olsa da çoğunun araştırma dersi almış olmasının kanıta dayalı uygulamaya yönelik tutumlarını olumlu etkilemiş olabileceği söylenebilir. Öğrencilerden 19-21 yaş grubunda olanların 22-28 yaş grubundaki öğrencilere göre problem çözme becerileri konusunda daha yetkin olduklarını düşündükleri saptandı. Çalışma bulgusunun aksine Yıldırım Keskin ve Şentürk'ün (2020) çalışmasında yaşı genç öğrencilerin problem çözme becerileri üzerine etkisi olmadığı tespit edilmiştir. Çalışmamızda öğrencilerin yaş grubu olarak ikiye ayrılmasının ve öğrencilerin yaşlarının yakın olmasının bu duruma etki edebileceği düşünülmektedir. Ayrıca araştırma etkinliğine katılmayanların ve araştırma dersi alanların problem çözme becerileri açısından daha yeterli oldukları bulunmuştur. Öğrencilerin araştırma etkinliğine katılmamış olsa da çoğunun araştırma dersini almış olmasının problem çözümünde kendilerini yeterli olarak değerlendirmesine neden olduğu söylenebilir.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma, bir Sağlık Bilimleri Fakültesi'nin Hemşirelik Bölümünde 2021 - 2022 eğitim-öğretim yılında eğitim alan öğrenciler ile sınırlıdır. Tek merkezli bir çalışmadır.

Sonuç

Çalışmada öğrencilerin kanıta dayalı uygulamaya karşı olumlu tutumlar sergiledikleri ve problem çözme becerilerinin orta seviyede olduğu saptandı. Öğrencilerin orta seviye olan kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumları ve problem çözme becerilerinin geliştirilmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu tutum ve becerilerin geliştirilmesi için kanıta dayalı uygulama ve problem çözme müfredatının dört akademik yılın tamamını kapsayacak şekilde oluşturulması, KDU ilkelerinin ve klinik entegrasyonun öğretilmesi ve iş birlikleri, analitik becerileri geliştirme ve araştırma kullanımına yönelik tutumları değiştirmede engellerin belirlenmesi önerilir. Öğrencilerin öğretim elemanlarını danışmanlığında araştırma tasarlayarak uygulamaları da KDU ve problem çözme anlamak açısından faydalı olabilir. Örgütsel kültüre sahip her bir eğitim kurumu, bu konuyu ele almak için stratejilerin teşvik edilmesinde çok önemli bir rol oynar.

Etik Kurul: Bu çalışma için etik kurul onayı Lokman Hekim Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan alınmıştır (Tarih: 18/10/2021 ve Sayı No: 2021/129).

Yazarların Katkı Düzeyleri: Çalışma Fikri (Konsepti) ve Tasarımı – BP, KD; Veri Toplama / Literatür Tarama - BP; Verilerin Analizi ve Yorumlanması – BP, KD; Makalenin Hazırlanması – BP, KD; Yayınlanacak Son Haline Onay Verilmesi – BP, KD.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Çıkar Çatışması: Yazarlar, çıkar çatışması olmadığını beyan etmişlerdir.

Finansal Destek: Yazarlar, bu çalışma için finansal destek almadıklarını açıklamışlardır.

Kaynaklar

- Adams, S. (2009). Use of evidence-based practice in school nursing: Survey of school nurses at a national conference. *The Journal of School Nursing*, 25(4), 302-313. doi: 10.1177/105984050933350
- Alkhatib, A.H., Ibrahim, E.A., Ameenuddin, M., & Ibrahim, I.A. (2021). Nurses' knowledge, perception, and attitude towards evidence-based practice at King Abdullah Medical City-Saudi Arabia. *American Journal of Nursing Research*, 9(1), 1-7. doi: 10.12691/ajnr-9-1-1
- Amit-Aharon, A., Melnikov, S., & Warshawski, S. (2020). The effect of evidence-based practice perception, information literacy self-efficacy, and academic motivation on nursing students' future implementation of evidence-based practice. *Journal of Professional Nursing*, 36(6), 497-502. doi: 10.1016/j.profnurs.2020.04.001
- Ancel, G. (2016). Problem-solving training: Effects on the problem-solving skills and self-efficacy of nursing students. *Eurasian Journal of Educational Research*, 64, 231-246. doi: 10.14689/ejer.2016.64.13
- Andre, B., Aune, A.G., & Braend, J.A. (2016). Embedding evidence-based practice among nursing undergraduates: Results from a pilot study. *Nurse Educ Pract*, 18, 30-35. doi: 10.1016/j.nepr.2016.03.004
- Ayhan, Y., Kocaman, G., ve Bektaş, M. (2015). Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği'nin Türkçe'ye uyarlanması: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi*, 17(2-3), 21-35.
- Beşer, A., & Kissal, A. (2009). Critical thinking dispositions and problem-solving skills among nursing students. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 2(3), 88-94.
- Cardoso, D., Rodrigues, M., Pereira, R., Parola, V., Coelho, A., Ferraz, L., ... Apostolo, J. (2021). Nursing educators' and undergraduate nursing students' beliefs and perceptions on evidence-based practice, evidence implementation, organizational readiness and culture: An exploratory cross-sectional study. *Nurse Education in Practice*, 54, 103122. doi: 10.1016/j.nepr.2021.103122
- Choi, E., Lindquist, R., & Song, Y. (2014). Effects of problem-based learning vs. traditional lecture on Korean nursing students' critical thinking, problem-solving, and self-directed learning. *Nurse Education Today*, 34(1), 52-56. doi: 10.1016/j.nedt.2013.02.012.
- Cruz, J.P., Colet, P.C., Alquwez, N., Alqubeilat, H., Bashtawi, M.A., Ahmed, E.A., & Cruz, C.P. (2016). Evidence-based practice beliefs and implementation among the nursing bridge program students of a Saudi University. *International Journal of Health Sciences*, 10(3), 405-414.
- Disler, R.T., White, H., Franklin, N., Armari, E., & Jackson, D. (2019). Reframing evidence-based practice curricula to facilitate engagement in nursing students. *Nurse Education in Practice*, 41, 102650. doi: 10.1016/j.nepr.2019.102650
- Durmuş, M., Gerçek, A., ve Çiftçi, N. (2017). Sağlık çalışanlarının problem çözme becerilerinin kanıta dayalı tutum algıları üzerindeki etkisi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 5(53), 648-661. doi: 10.16992/ASOS.12679
- Feizi Konjini, L., Fadakar Soghe, R., Chehrzad, M.M., & Kazemnejad Leili, E. (2016). Problem solving skills and their related factors in nursing students. *Journal of Holistic Nursing and Midwifery*, 26(3), 86-95.
- Heppner, P.P., & Petersen, C.H. (1982). The development and implications of a personal problem-solving inventory. *Journal of Counseling*

- Psychology, 29(1), 66-75. doi: 10.1037/0022-0167.29.1.66
- Heydari, A., Mazlom, S.R., Ranjbar, H., & Scurlock-Evans, L. (2014). A Study of Iranian nurses' and midwives' knowledge, attitudes, and implementation of evidence-based practice: The time for change has arrived. *Worldviews on Evidence-Based Nursing*, 11(5), 325-331. doi: 10.1111/wvn.12052
- Himmet, S. (2021). *Cerrahi hemşirelerinin bireysel yenilikçilik ve profesyonel düzeylerinin kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumlarına etkisi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Karki, S., Acharya, R., Budhwani, H., Shrestha, P., Chalise, P., Shrestha, U., ... Wilson, L. (2015). Perceptions and attitudes towards evidence based practice among nurses and nursing students in Nepal. *Kathmandu Univ Med J*, 52(4), 308-315. doi: 10.3126/kumj.v13i4.16829
- Kim, H.R., Song, Y., Lindquist, R., & Kang, H.Y. (2016). Effects of team-based learning on problem-solving, knowledge and clinical performance of Korean nursing students. *Nurse Education Today*, 38, 115-118. doi: 10.1016/j.nedt.2015.12.003
- Körpe, G., ve Demir, S. (2018). Hemşirelik öğrencilerinin yaratıcılık düzeyleri ve problem çözme becerileri. *Uluslararası Hakemli Hemşirelik Araştırmaları Dergisi*, 12, 1-20. doi: 10.17371/UHD.2018.1.8
- Leach, M.J., Hofmeyer, A., & Bobridge, A. (2016). The impact of research education on student nurse attitude, skill and uptake of evidence based practice: A descriptive longitudinal survey. *J Clin Nurs*, 25(1-2), 194-203. doi: 10.1111/jocn.13103
- Martin, P., Potocnik, K., & Fras, A.B. (2017). Determinants of students' innovation in higher education. *Studies in Higher Education*, 42(7), 1229-1243. doi: 10.1080/03075079.2015.1087993.
- Nickerson, C.J., & Thurkettle, M.A. (2013). Cognitive maturity and readiness for evidence-based nursing practice. *Journal of Nursing Education*, 52(1), 17-23. doi: 10.3928/01484834-20121121-04
- Park, M., Jeong, M., Lee, M., & Cullen, L. (2020). Web-based experiential learning strategies to enhance the evidence-based practice competence of undergraduate nursing students. *Nurse Education Today*, 91, 104466. doi: 10.1016/j.nedt.2020.104466
- Ruzafa-Martinez, M., López-Iborra, L., & Madrigal-Torres, M. (2011). Attitude Towards Evidence-Based Nursing Questionnaire: Development and psychometric testing in Spanish community nurses. *Journal of Evaluation in Clinical Practice*, 17(4), 664-670. doi: 10.1111/j.1365-2753.2011.01677.x
- Ruzafa-Martinez, M., López-Iborra, L., Armero Barranco, D., & Ramos-Morcillo, A.J. (2016). Effectiveness of an evidence-based practice (EBP) course on the EBP competence of undergraduate nursing students: A quasi-experimental study. *Nurse Educ Today*, 38, 82-87. doi: 10.1016/j.nedt.2015.12.012
- Ryan, E.J. (2016). Undergraduate nursing students' attitudes and use of research and evidence-based practice—an integrative literature review. *J Clin Nurs*, 25(11-12), 1548-1556. doi: 10.1111/jocn.13229
- Sahin, N., Sahin, N.H., & Heppner, P.P. (1993). Psychometric properties of the Problem Solving Inventory in a group of Turkish university students. *Cognitive Therapy and Research*, 17(4), 379-396. doi: 10.1007/BF01177661
- Taylan, S. (1990). *Heppner'in problem çözme envanterinin uyarılma, güvenirlik ve geçerlik çalışmaları*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Visconti, C.F. (2010). Problem-based learning: Teaching skills for evidence-based practice. *Perspectives on Issues in Higher Education*, 13(1), 27-31. doi: 10.1044/ihe13.1.27
- Yıldırım Keskin, A., ve Şentürk, S. (2020). Hemşirelik öğrencilerinin problem çözme becerilerinin kanıta dayalı bilgi, tutum ve davranışları üzerine etkisi. *Türkiye Klinikleri Hemşirelik Bilimleri Dergisi*, 12(4), 584-595. doi: 10.5336/nurses.2020-74504
- Zelenikova, R., Beach, M., Ren, D., Wolff, E., & Sherwood, P. (2014). Faculty perception of the effectiveness of EBP courses for graduate nursing students. *Worldviews Evid Based Nurs*, 11(6), 401-413. doi: 10.1111/wvn.12068
- Zhang, Q., Zeng, T., Chen, Y., & Li, X. (2012). Assisting undergraduate nursing students to learn evidence-based practice through self-directed learning and workshop strategies during clinical practicum. *Nurse Educ Today*, 32(5), 570-575. doi: 10.1016/j.nedt.2011